

C273 – FIN12

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2007-2008

3 juni 2008

# HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

## INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over overheidscommunicatie op regionale zenders

1

**Voorzitter: de heer Jaak Gabriëls**

**Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over overheidscommunicatie op regionale zenders**

**De voorzitter:** De heer Caron heeft het woord.

**De heer Bart Caron:** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, ik ben zeer vereerd dat ik hier een vraag mag stellen. Ik kom zelden in deze commissie.

Ik ben bezorgd over twee dingen. Ten eerste ben ik bezorgd over de regionale televisie, die een cruciale rol speelt bij de gemeenschapsopbouw van Vlaanderen door informatie te verstrekken over de regio waar de mensen wonen. Het is een erg Vlaamse vorm van televisie maken, namelijk erg nabij. Hoezeer de regionale televisiezenders ook privé-zenders zijn, toch lijkt het erop dat ze een soort publieke functie hebben. Het is de enige zender in een gebied. Dat is ook decretaal zo bepaald. Gelet op haar decretale opdrachten, doet een regionale zender eigenlijk ongeveer hetzelfde als een publieke zender, maar dan voor een streek. Dat wordt dan nog eens gelardeerd met wat diepgang: niet alleen is er nieuws, maar ook achtergrondreportages en documentaires. Dergelijke zenders zijn dus belangrijke bouwstenen voor onze identiteit, of die nu lokaal, regionaal of Vlaams is. Mocht Vlaanderen geen regionale televisie meer hebben, dan zouden we heel veel missen.

Ten tweede ben ik bezorgd over de goede informatieverspreiding van de Vlaamse overheid onder de Vlamingen zelf, over een goed communicatiebeleid van de Vlaamse overheid. Ik geloof dat regionale televisie een belangrijke bijdrage kan leveren tot het laten doordringen van informatie tot bij de burgers. De penetratiegraad van de regionale zenders is zeer groot, het grootst van alle mogelijke informatiedragers en media die we in Vlaanderen hebben. Zo haalden op een willekeurige kijkdag in februari van dit jaar de verzamelde regionale televisiezenders een gemiddelde tussen De Pappenheimers en Katakort op VRT. Het gaat dus over een groot dagelijks bereik. Op een gemiddelde kijkdag in Vlaanderen worden 1,2 à 1,3 miljoen Vlamingen bereikt. Dat heeft natuurlijk ook te maken met het lussensysteem van de regionale televisie, dat dat bereik maximaliseert.

Mijn uitgangspunten zijn dus duidelijk. Ik ben bezorgd over de regionale televisie, omwille van de waarde

ervan, maar net zozeer omwille van de commerciële belangen, de leefbaarheid ervan, en ook omwille van de goede communicatiestroom. In de loop van de voorbije jaren heeft de Vlaamse overheid, ook voorgaande regeringen, proberen bij te dragen tot die leefbaarheid. Enerzijds heeft ze dat gedaan door haar eigen belang te dienen, namelijk door dat medium te gebruiken voor de eigen communicatie. Anderzijds heeft ze de financiële leefbaarheid van die regionale zenders gemaximaliseerd, door advertentieruimte en -tijd te kopen op die zenders.

Er zijn ter zake een aantal afspraken gemaakt. Er is trouwens ook een voorstel van resolutie aangenomen door dit parlement daarover. De netto-investeringen van de Vlaamse overheid tussen 1999 en 2007 fluctueren zeer sterk. In 1999 werd, toen dit voor de eerste maal gebeurde, een kleine 600.000 euro besteed aan alle regionale televisiezenders samen. Dat bedrag steeg in 2002 tot 2,4 miljoen euro, om vervolgens weer te dalen, in 2006 tot 362.000 euro en in 2007 tot 400.000 euro. Er is dus een sterke variatie waar te nemen. Ten opzichte van de Vlaamse begroting zijn dat kleine bedragen, maar voor deze zenders vormen die bedragen het verschil tussen levensvatbaar blijven en zijn en dat niet zijn. Voor hen is het wel een fundamenteel verschil. Daarom pleit ik voor wat financiële zekerheid ter zake. Dat is ook bekrachtigd geweest door de resolutie van 7 december 2005 betreffende regionale televisie, die ik mee heb ondertekend (*Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 451*). In de resolutie wordt de regering gevraagd “zich te engageren om een minimumbedrag of een vast percentage van haar bestedingen met betrekking tot overheidscommunicatie te reserveren voor (geregionaliseerde) overheidscommunicatie via de regionale omroepen”.

Mijnheer de minister-president, het lijkt me dat de Vlaamse overheid straks wat nieuwe inspanningen zal doen. Dan denk ik aan Vlaanderen in Actie. Ter zake staat er een communicatiecampagne voor de deur. Het is een goede gelegenheid om daar nog eens de aandacht op te vestigen.

Voor ik mijn vraag stel, heb ik nog één argument pro regionale zenders, namelijk de differentiatie van die zenders zelf. Zo is het mogelijk informatie van de Vlaamse overheid verschillend te maken naargelang de regio en de streek waar wordt uitgezonden. Zo zou een campagne voor investeringen dat kunnen illustreren aan de hand van bedrijven uit het zendgebied van de regionale televisie. Dit kan dus dichter, meer rechtstreeks en meer aansprekend worden gemaakt. Helaas – maar die verantwoordelijkheid wil ik niet in de schoenen van de Vlaamse overheid schuiven – ontbreekt regionale

televisie in de mediamix van nogal wat reclamebedrijven, of is die er onvoldoende sterk aanwezig. Ik vrees dat dat te maken heeft met het feit dat vele van die grote reclamebureaus voor internationale opdrachtgevers werken, die dan weer afdelingen zijn van internationale bedrijven, die op hun beurt weer niet die situatie van de regionale televisie beheersen. Dat zou echter niet mogen gelden voor de Vlaamse overheid. Natuurlijk, als men een reclamebedrijf inhuurt en dat stelt een mediamix voor, dan zal die regionale televisie daar niet altijd deel van uitmaken.

Dit is een belangrijke zorg. Er is een groot bereik. Het is dichtbij en op maat van de mensen. Vandaar mijn vragen: waarom wordt er de jongste jaren zo weinig overheidscommunicatie uitbesteed aan die regionale zenders? Wat is het aandeel van het totaalbudget voor overheidscommunicatie dat de Vlaamse overheid besteedt bij diezelfde regionale zenders? Hoe verhoudt zich dat tot andere communicatiekanalen, zoals de geschreven pers en de andere radio- en televisiezenders? Kunt u de grote variatie doorheen de jaren verklaren?

**De voorzitter:** De heer Matthijs heeft het woord.

**De heer Erik Matthijs:** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het is inderdaad zo dat de regionale televisiezenders de overheidsinformatiecampagnes in dank hebben aanvaard. Dat is voor hen een bron van financiële zekerheid. Mijnheer Caron, ik zou echter niet zeggen dat dat elk jaar moet stijgen, of dat het met een bepaald percentage moet stijgen. Nu zijn de regionale zenders hun werkterrein stilaan aan het verleggen, naast de overheidscommunicatie van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, naar de gemeentebesturen. Die doen voor hun communicatie met de burgers nu ook een beroep op die regionale zenders, omdat die inderdaad heel populair zijn en heel vaak worden bekeken, onder meer door het lussensysteem. De meeste steden en gemeenten hebben een week- of maandblad, maar doen nu ook op de regionale zenders een beroep om belangrijke festiviteiten en wegwerkzaamheden of andere zaken die een gemeentegrensoverschrijdend karakter hebben, bekend te maken. De meeste regionale zenders vervullen een heel belangrijke functie, maar ik zou niet zo ver willen gaan te stellen dat dat pakket aan overheidscommunicatie en het bedrag ervan elk jaar moet toenemen. Neen, er is een wisselwerking tussen de Vlaamse overheid, de provincies en de gemeenten. De regionale zenders zijn het perfecte medium om daarop in te spelen en de bevolking te informeren.

**De voorzitter:** Minister-president Peeters heeft het woord.

**Minister-president Kris Peeters:** Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer Caron, dit is een terechte vraag. De vraag waarom er zo weinig overheidscommunicatie wordt uitbesteed via regionale zenders, werd ook

gesteld door de heer Decaluwe aan minister Bourgeois in de Commissie Cultuur op 14 februari 2008.

Het is belangrijk te onderstrepen dat we goed moeten overwegen wanneer we communicatiebudgetten moeten inzetten. De heer Matthijs stelde dat al. We moeten die budgetten inzetten aan de hand van de doelstelling en de doelgroep van een communicatieactie, en niet zozeer omdat er een basis- of minimumbedrag moet zijn, of een vast percentage. We moeten dus goed bekijken waar we middelen inzetten. We moeten ons afvragen wat we daarmee willen bereiken en welke doelgroep we met onze communicatieactie willen aanspreken. De doelgerichtheid van de communicatie bepaalt voor een groot deel haar impact en effectiviteit.

U hebt zelf verwezen naar normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie. In artikel 8.2 wordt gesteld dat de overheid “zorgt voor een mediamix en de kanaalkeuze die rekening houden met de doelgroep(en) en de te verspreiden boodschap. Dat geldt voor de vorm, de omvang en de kostprijs.” U benadrukt terecht de unieke positie van die regionale omroepen. Zij zijn dan ook terecht partners wanneer we aan overheidscommunicatie doen. Het is deze positie die zich vertaalt in het aandeel van de regionale omroepen in de bestedingen van de Vlaamse overheid, in die mate dat die zich richt tot het kijkerspubliek van lokale omroepen.

Er is ook het protocol van 2002 tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse regionale tv-zenders, maar dat weet u. Ondertussen is dat protocol voor een tweede keer stilzwijgend verlengd. De in artikel 4 opgenomen minimale jaarlijkse besteding door de Vlaamse Regering voor de aankoop van zendtijd was slechts geldig gedurende de eerste termijn van 3 jaar. Dat staat in artikel 10. Er is dus al enkele jaren geen verbintenis meer tot een jaarlijkse minimale besteding aan zendtijd bij de regionale televisiesector. Dat is het antwoord op uw vraag waarom er zo weinig overheidscommunicatie werd uitbesteed. We moeten doelgericht en efficiënt werken, maar die regionale omroepen zijn zeker terechte partners. U hebt daarnet verwezen naar Vlaanderen in Actie. Ik kom daar straks op terug, want dat zal voort worden uitgewerkt en de regionale omroepen zullen daarbij een rol toebedeeld krijgen.

Dan was er uw vraag over de percentages. Mocht u die nog niet hebben, dan heb ik hier een overheidstabel van de bestedingen, opgesplitst volgens het type medium. Er zijn de dagbladen, de magazines en de periodieke pers. Dat vertoont nogal wat fluctuaties. Wat die geschreven pers betreft, zaten we in 1999 op 5,6 miljoen euro. In de zeer belangrijke jaren 2002 en 2003 was er een stijging tot 10 miljoen euro. Vervolgens is dat gedaald. Nu zitten we op 3,7 miljoen euro. Bij televisie, radio en affiches zien we een gelijkaardige situatie, met een piek in 2002 en 2003. Het aandeel van

de regionale televisie binnen het aandeel van de televisie heeft ook een piek gekend in 2002 en 2003, met 50 en 49 procent. Dan is dat sterk gedaald, tot 16 procent in 2007. Er is dus sprake van een evolutie met een piek en een daling erna, waarmee echter niet de jongste stand van zaken is gegeven. Met Vlaanderen in Actie zullen we immers hopelijk die regionale zenders een niet onbelangrijke rol kunnen toebedelen.

Het is wel belangrijk te benadrukken dat het hierbij enkel gaat over bedragen van mediaruimte die werd aangekocht via het systeem van de Centrale Media-Aankoop (CMA). Een groot aantal adverteerders van de Vlaamse overheid, bijvoorbeeld de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB), de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) en de VLAM (Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing), kopen hun mediaruimte buiten CMA aan. Dat is een belangrijke nuance. Daardoor is het bedrag dat door de totale Vlaamse overheid wordt besteed aan de aankoop van mediaruimte bij regionale televisiezenders, veel groter dan enkel de bestedingen die verlopen via dat CMA-systeem. In het kader van het Communicatiejaarverslag van de Vlaamse Regering hebben we in 2007 een rondvraag gedaan naar de mediabestedingen van departementen en agentschappen. De relevante gegevens ter zake zullen worden opgenomen in dat jaarverslag, dat deze maand aan het Vlaams Parlement zal worden overgemaakt. Het cijfer, inclusief btw, van de bestedingen bij regionale televisiezenders buiten de CMA bedraagt – op basis van de informatie die ik nu heb – 508.000 euro. Dat is ook niet zo veel, maar het moet er wel aan worden toegevoegd.

Vervolgens vroeg u naar het waarom van die fluctuaties. Een belangrijke reden is dat we besteden in functie van de doelstelling en de doelgroep van een communicatieactie, en dus niet op basis van een minimumbedrag of een vast percentage. Om deze reden worden in sommige jaren meer communicatieacties gepland waarbij men zich specifiek wil richten tot het doelpubliek van de regionale televisiezenders. In andere jaren is dat minder het geval. Er is ook sprake van pieken in belangrijke activiteiten of communicatieacties van de regering, ook in de vorige jaren. Bovendien werd in artikel 4 van het protocol dat in 2002 werd afgesloten tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse regionale tv-zenders de bepaling opgenomen van een minimale jaarlijkse besteding voor de aankoop van zendtijd bij regionale televisiezenders. Die bepaling is nu niet meer van kracht. Artikel 10 bepaalt immers dat dit gold voor een eerste termijn van 3 jaar. Er is dus al enkele jaren geen verbintenis meer van een jaarlijkse minimale besteding aan zendtijd bij de regionale tv-sector. Dat is ook een deel van de verklaring.

We zijn volop aan het onderhandelen, maar ik ga ervan uit dat we in 2008 opnieuw een stijging zullen krijgen, gelet op de communicatiecampagne voor Vlaanderen in Actie. Bij die campagne wil ik heel uitdrukkelijk die

regionale zenders mee in ogeschouw nemen, omdat ik het belang ervan inzie. Het is immers de bedoeling dat we alle Vlamingen bereiken met Vlaanderen in Actie, en dat kan en moet zeker ook verlopen via die regionale zenders.

**De voorzitter:** De heer Caron heeft het woord.

**De heer Bart Caron:** Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw heldere antwoord. Ik zal die tabel nog eens bekijken. Daar kunnen we later eventueel nog eens schriftelijk iets over vragen. Ik ben blij dat u mijn zorg deelt met betrekking tot het belang van die regionale zenders voor uzelf en de samenleving, en mijn zorg voor die zenders zelf. Ik ben ook blij dat VIA daar binnenkort op zal inspelen. Toch roep ik ertoe op dat minimumpercentage uit het protocol, zoals gevraagd in de resolutie van 2005, eens opnieuw te bekijken en daarover te onderhandelen, zodat er een soort engagementsverklaring van de Vlaamse overheid ten aanzien van de regionale televisiezenders aanwezig is. Ik meen uit uw antwoord op te maken dat u qua intenties wel in die richting gaat.

**De voorzitter:** Het incident is gesloten.

---





